VÉNUSZ CIKLUSA

és retrográd időszakai

A teljes ciklus bemutatása gyakorlati útmutatóval

Pálmai Éva

Jegyzet

2025-2032

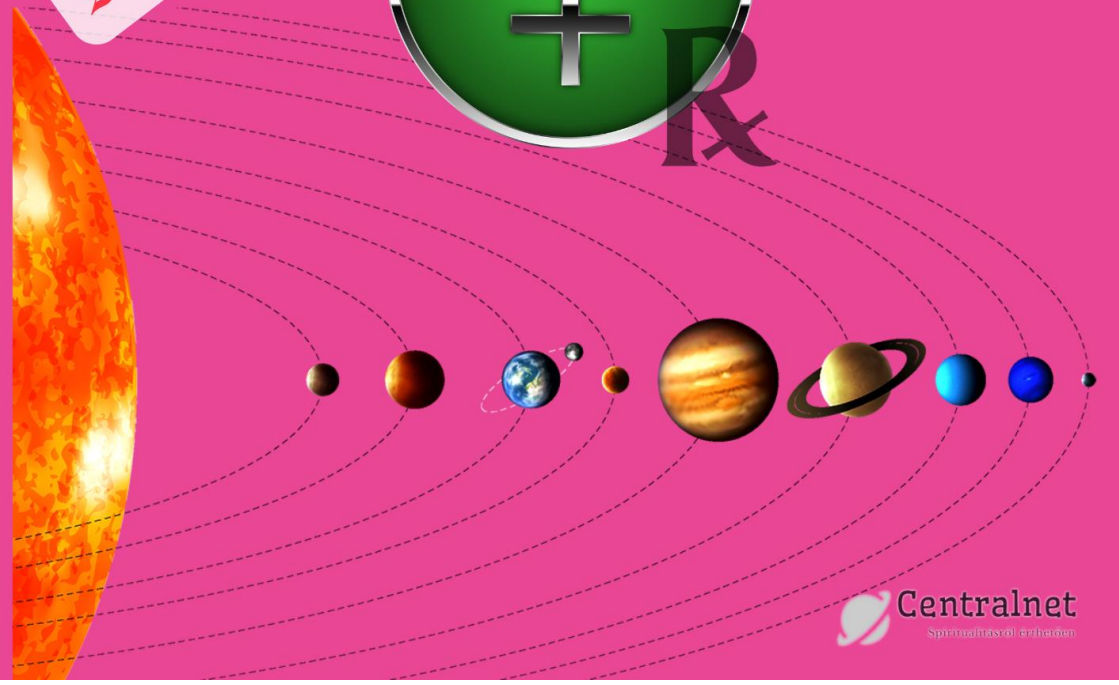

Centralnet
Spiritualitásról érthetően

© Centralnet 2025

Minden jog fenntartva!

A könyvben megjelent írásokat a szerzői jogokról szóló 1999 évi LXXVI törvény értelmében másolni és közzétenni tilos engedély nélkül.
Kivételt képez, ha csak részben van idézve és a centralnet.hu oldalra mutató link elhelyezésre kerül.

Szerző: Pálmai Éva

Borító és tipográfia: Bánffy Szabolcs
Kiadó: Centralnet Bt.
ISBN: 978-615-6831-09-5

centralnet.hu

Vénusz Ciklusa

és retrográd időszakai

A teljes ciklus bemutatása
gyakorlati útmutatóval

Pálmai Éva

Budapest, 2025

A Vénusz szimbolikája és természete

Szimbóluma a szellem (kör) uralta anyag (kereszt). Mivel a szellem hozza létre és uralja az anyagot, ezért az a test, amelyet kaptunk jelen életünkben a leginkább segít feladatunk beteljesítéséhez, így el kellene azt fogadnunk.

A Vénusz képviseli a szeretet és a szépség elvét. A Vénusz szimbolizálja azt, ahogy kapcsolatba kerülünk önmagunkkal és másokkal, és ahogy megteremtjük életünkben a harmónia és a szépség feltételeit. A Bika és Mérleg jegyek uralkodójaként tájékoztat értékeinkről, a gazdagsághoz, bőséghez való viszonyunkról, arról a képességünkről, hogyan tudjuk élvezni az életet, valamint a testünkkel, érzékeinkkel és a természettel való kapcsolatunkról. A tranzit Vénusz változásokat mutat meg mindezekben az aktuális jegyenergetikának megfelelően, amelyben áthalad.

A Vénusz természetének mélyebb megértéséhez és asztrológiai értelmezéséhez első körben **mitikus alakját** kell megvizsgálni. Egyiptomban **Bastnak** vagy **Hathornak**, Sumériában **Inannának**, Babilonban **Istarnak** és Görögországban **Aphroditénak** hívták, mielőtt a római **Vénusz** lett volna.

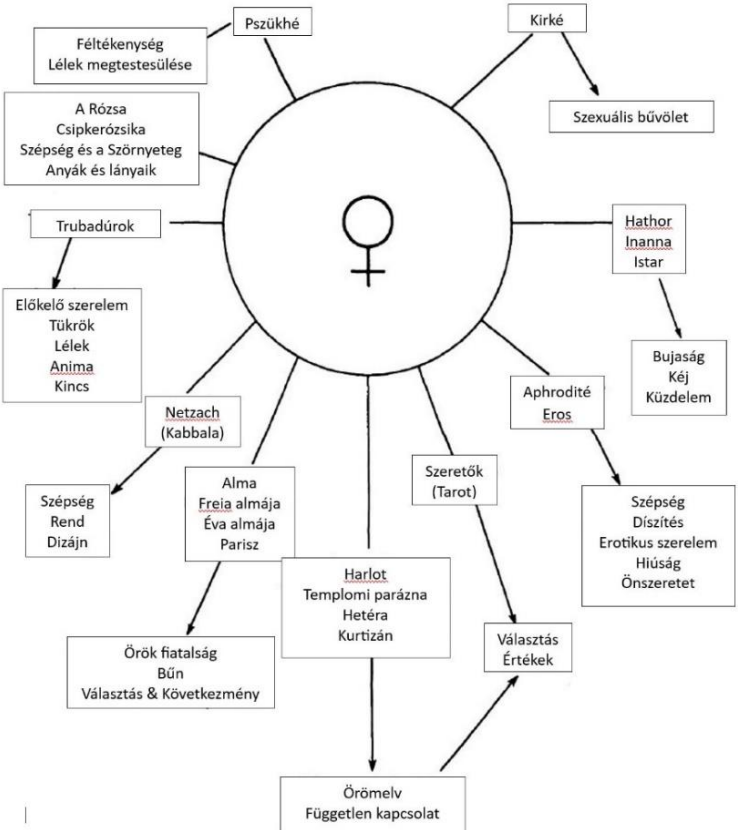

1. ábra: A Vénusz mitológiai megnyilvánulásai [1]

[1] Eredeti ábra: Liz Greene, Howard Sasportas: The Inner Planets: Building Blocks of Personal Reality

Vénusz egykor a templomi parázna szent alakját képviselte, akinek a szerepe az volt, hogy az istennő hatalmának edényeként szolgáljon. **Megtestesíti és közvetíti az erósz esszenciáját, amely az istenség ajándéka az emberiség számára.** A Vénusz a szent és a profán szexualitásnak azt a titokzatos keverékét szimbolizálja, amely szembeszáll a hétköznapi erkölcsi értelmezésekkel. Nem foglalkozik az időn át tartó kötelezettségekkel (Szaturnusz), és nem tükrözi a romantikus szerelem érzelmeit és idealizálását (Neptun). A Bika uraként az öröm, az **elégedettség és az önértékelés érzésének állandósítását szimbolizálja**. A szent paráznanőt az emberek beavatójának és az ember férfiasságának inspirálójának is tekintették. Abban a pillanatban, amikor egy nő azonosul Vénusszal, Inanna vagy Ishtar vagy Aphrodité egyéni kifejeződésévé válik, és ennek megfelelően találja meg női értékét.

Az idők során elveszítettük a kapcsolatot a templomi parázna női archetípusával, akinek a hatalma és szentsége részben abból fakad, hogy nem veti alá magát a családi élet törvényeinek, nem függ senkitől és öröme abban rejlik, hogy önmagát adhatja. A modern társadalmakban az erotikus szerelmet már nem tekintik szentnek, és a szajha csupán kurvává vált. Ha megnézzük Aphrodité karakterét, láthatjuk, hogy a görög mítosz szerint feleségül ment Hephaistoszhoz, a sánta kovácsistenhez, akihez folyton hűtlen volt, és valójában nem tartozott senkihez csak önmagához.

Aphroditét egyik domináns tulajdonsága rendkívüli hiúsága. Soha nem lehetett etikus a szaturnuszi, társadalmi értelemben, de még a jupiteri, vallási értelemben sem. Etikája a szépségé, amelynek megvan a maga veleszületett logikája.

Aphroditét varázsöve ellenállhatatlanul vonzóvá teszi. Arannyal díszíti magát, és maga is „arany", úgy ragyog, mint a Nap. A férfiakat nappali fényben is elcsábítja. Aphrodité aranyságának mitikus témája elvezet **a legjellemzőbb szimbólumához, az aranyalmához, ami megjelenik Parisz történetében.** Parisz egy fiatal és jóképű trójai herceg, aki sikereket ért el a nők körében, és ezzel a rengeteg erotikus tapasztalattal megérdemli azt a szerencsétlen megtiszteltetést, hogy Zeusz felkérte, hogy bíráljon el három istennő – Héra, Athéné és Aphrodité – közötti szépségversenyt. A verseny díja egy aranyalma. Mivel Parisz intelligens és kedves, tudja, hogy bárkit is választ, a másik kettő elkerülhetetlenül bosszút áll majd; ezért megpróbálja kikerülni a választás problémáját, először a részvétel megtagadása, majd az alma háromirányú felosztásának javaslatával. Ezeket a tipikus emberi kitéréseket természetesen elutasítják. Ezután a három istennő felvonul előtte. Héra, az istenek királynője gazdagságot, pozíciót és világi hatalmat kínál neki. Athéné, a szűz csataistennő a stratégia és a vitézség ajándékait kínálja neki a háború művészetében. Aphrodité nem ígér neki semmit, csak meglazítja az övét. A verseny eredménye tehát előre eldöntött.

Parisz, mint minden halandó, szembesül a választás szükségességével és annak következményeivel. Mivel ő egy fiatal és szerelmes férfi, az erotikus szerelem az, amelyet a legjobban értékel.

A Vénusz szimbólumai, a rózsa, a liliom, a mák illata és textúrája az érzelmi és fizikai állapotot, az alma és a gránátalma az érettséget és termékenységet, a galamb a béke, jóindulat, lágyság és érzéki természetet írja le. Ennek ellenére Aphrodité a legravaszabb istenség, és teljesen alattomos is tud lenni. Ebben az istenségben a szépség és a magas intelligencia feltűnő kombinációja van, és nem idegenkedik a stratégiától, a Mérleg aspektusától sem. Az intelligencia, a stratégia és az esztétikai érzék minősége különbözteti meg a Holdistennők ösztönösebb tulajdonságaitól, mivel Aphrodité a szerelem művészetét tanítja, ahelyett, hogy a vágyat a terhesség és a gyermekvállalás előjátékaként ábrázolná.

Hold és Vénusz, a nőiség két arca

A Hold és a Vénusz valójában lélektani ellentétként a nőiség két egymást kiegészítő arcát fejezi ki. A Holdnak valakihez tartoznia kell, ösztönös késztetése, hogy az egység része legyen, alapvetően az összetartozás és a gyökerek utáni vágy uralja. De Vénusz a saját énje, nem törődik sem múlttal, sem jövővel. Bármilyen istennek vagy hősnek odaadja magát,